

- Δ΄. (Αἴτησις εὐχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, ὡς μεγάλη ταύτης ὠφελῆσαι δυναμένης, καὶ περὶ τοῦ μὴ λυπεῖσθαι κατὰ ψυχὴν, καὶ ἀποκρύπτειν, μηδὲ κατὰ ἑαυτοῦ, μηδὲ κατὰ ἐτέρου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλέγχειν. Δείκνυται δὲ, ὅτι ἐπίσκοπος ὢν εἶπε τὸν λόγον τοῦτον. Καὶ περὶ φυλακῆς τῶν ἱερῶν παραδόσεων). 483.
- Ε΄. (Περὶ τοῦ, ἕκαστον διδάσκειν τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ τὴν ἀρετὴν. Καὶ περὶ τάξεως, εὐκοσμίας, καὶ εὐταξίας). 491.

Υπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον Α΄. ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίαις
ΙΗ΄. 501—600.

Υπόθεσις. 501.

Α΄. (Περὶ τοῦ πίστιν ἔχειν, καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν, καὶ κατὰ τῶν λεγόντων γένεσιν καὶ εἰμαρμένῃν). 503.

Β΄. (Ὅτι δόξα καὶ ἡδονὴ ἡ ἀληθὴς ἐν τοῖς πνευματικοῖς ἐστίν, οὐκ ἐν τοῖς σαρκικοῖς. Καὶ περὶ γνησίας φιλίας). 509.

Γ΄. (Ὅτι δεῖ τὸν Χριστὸν ὡς φίλον γνήσιον ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὡς ἐχθρόν μισοῦμεν καὶ ἀποστρεφόμεθα, καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν καὶ εὐεργετεῖν. Καὶ περὶ τοῦ ἔχειν ταπεινοφροσύνην, καὶ μὴ ταπεινορρήμοσύνην). 510.

Δ΄. (Τὸ ὀρθῶς βιοῦν ἡμᾶς δόξαν προξενεῖ Θεῷ, καὶ κατὰ καλλωπιζομένων γυναικῶν. Καὶ περὶ τῶν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσιῶν). 519.

Ε΄. (Κατὰ τῶν σπανίως προσιόντων τοῖς ἁγίοις μυστηρίοις. Καὶ περὶ τοῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης καὶ διδασκαλίας). 525.

ΣΤ΄. (Περὶ τοῦ μὴ ἀρᾶσθαι καὶ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερεύχεσθαι· τούτῳ γὰρ ἑαυτούς τε εὐεργετοῦμεν, καὶ Θεὸν μιμούμεθα. Καὶ ὅτι ὁ ἱερεὺς πατὴρ ἐστὶ τῆς οἰκουμένης). 529.

Ζ΄. (Ὅτι τριῶν εἰδῶν εἰσὶ πόλεμοι· ὅτι τὸν ἱερωμένον χρὴ ποιεῖσθαι εὐχὰς ὑπὲρ βασιλέων, ὑπὲρ ἀρχόντων, καὶ ὑπὲρ πάντων. Καὶ κατὰ πλουτούντων, καὶ καλλωπιζομένων γυναικῶν). 533.

Η΄. (Περὶ καθαρᾶς διανοίας τοῦ εὐχομένου, καὶ κατὰ καλλωπιζομένων γυναικῶν καὶ ἐκκλη-

σιαστικῶν παρθένων). 539.

Θ΄. (Περὶ τοῦ ὑποτάσσεσθαι τὰς γυναῖκας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι· περὶ τοῦ μὴ διδάσκειν αὐτὰς ἐν Ἐκκλησίᾳ, καὶ παραίνεσις πρὸς τοὺς γονεῖς περὶ ἀγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς τῶν τέκνων). 543.

Ι΄. (Περὶ τοῦ ὀρεγομένου ἐπισκοπῆς, καὶ οἶον δεῖ εἶναι τὸν ἐπίσκοπον. Περὶ ἀρίστης πολιτείας καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως). 547.

ΙΑ΄. (Περὶ διαφορᾶς ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων, καὶ περὶ τῆς τῶν παρόντων εὐτελείας, καὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως). 553.

ΙΒ΄. (Περὶ τῶν ἐν τοῖς ὑστέροις καιροῖς συμβησομένων, καὶ ὅτι πόνων δεῖται ἡ ἀρετὴ, καὶ ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθόν, ἡ ἀρετὴ, οὐχ ὁ πλοῦτος). 557.

ΙΓ΄. (Περὶ παραγγελίας καὶ διδασκαλίας, καὶ κατὰ τρυφῆς καὶ σπατάλης διὰ πλειόνων). 563.

ΙΔ΄. (Περὶ προνοίας ψυχῆς τε καὶ σώματος. Περὶ προνοίας τῶν οἰκειῶν τῆς πίστεως· καὶ περὶ τοῦ τὰς εὐποιίας δι' ἑαυτοῦ καὶ λανθανόντως ποιεῖσθαι, καὶ περὶ βίου μοναχῶν). 571.

ΙΕ΄. (Περὶ χηρῶν, καὶ τῆς τῶν παρόντων μεταίότητος, καὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως, καὶ πῶς δυνάμεθα μιμεῖσθαι τὸν Θεόν, καὶ περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τῆς εἰς ἡμᾶς, ἥτις δείκνυται μάλιστα ἐκ τῆς θείας μεταλήψεως). 579.

ΙΣ΄. (Ἐλεγχος πρὸς τοὺς μὴ δουλεύοντας τῷ Θεῷ, καὶ ἀπαιτοῦντας δουλεύεσθαι ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν). 585.

ΙΖ΄. (Ὅτι τῷ διδασκάλῳ οὐκ αὐθεντίας μόνον, ἀλλὰ καὶ προσηκειᾶς πολλῆς δεῖ, ὥσπερ οὐ προσηκειᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐθεντίας. Καὶ κατὰ φιλαργυρίας· καὶ ὅτι ἀληθὴς ἐλευθερία ἐστὶ τὸ κρατεῖν παθῶν). 591.

ΙΗ΄. (Ὅτι πέτρα ἀρραγῆς ἡ πίστις· καὶ ἀληθὴς ἐλευθερία τὸ κρατεῖν παθῶν, καὶ κατὰ φιλαργυρίας). 595.

Υπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον Β΄. ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίαις Ι΄. 599-662.

Α΄. (Ὅτι ὥσπερ οὐκ ἐστὶν εὐρεῖν ἄνθρωπον ἀθάνατον, οὕτως οὐδὲ χωρὶς λύπης ζῶντα ἐν τῷ βίῳ· καὶ ὅτι μία ἐπωφελὴς λύπη, ἡ δι' ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης). 599.

Β΄. (Ὅτι οὐδὲν χειρόν, ἢ ὅταν τις ἀνθρωπίνους